

ΚΑΙ ΗΤΗ ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ

Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἦχος ἦ Ϡ

Και νυν η̇ α̇ εἰ η̇ εἰς τὸς αἰ̇ ὠ νὰς τῶν αἰ̇ ὠ νων Α̇

μην Θεοτοκε σύ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθι

νη ἡ βλαζή σα σα τὸν μαρτυρῆσιν Σε με

τευ ο̇ μὲν πρε̇ ε̇ σβενε Δεσποινα με τὰ τῶν Α̇ ναρ

γυρῶν η̇ παντῶν τῶν Α̇ γι̇ ὠν ε̇ λε η̇ θη ναι

α̇ς ψυ̇ α̇ς η̇ μω̇ ε̇ ὠν

Ἰουλιώβρις 1954

